

Pünkösöd vasárnapja van. Az Evangéliumi Testvérközösség kispesti gyülekezetében Iványi Miklós a bábeli nyelvzavar történetéről beszél: arról, hogy a meg nem értésből születhet közösség, szociális-emocionális megértés, találkozás. A káoszból való fölépüléshez azonban személyes elkötelezettség szükséges.

A értelmes és értelmezett lét megalkotása nemcsak isteni ige, hanem napi emberi tevékenység, szolgálat. A megértés gyakorlásának példázatául szolgált ezúttal az Afrika-nap, amellyel a magyarországi Gandhi-kör tagjai megajándékozták a jelenlévőket.

Első ajándékuk a fekete bőrű emberek sok évszázados szenvedéseiből formált öröm ajándéka volt. Afrika zenéje ma már nem folklór, a globális kultúra része, minden modern zenei irányzat lényegi tartalma, kikerülhetetlen. Megtanít átlépni a méltatlanná vált lét kereteit, s az életnek ősi, mondhatnánk isteni értelmét megragadni, kiemelni a dolgokat az értelmetlenből. Ez az ajándék, tehát segít egy kulturális másféleségben is felismerni önmagunkat. A kereszténység is számos ponton ötvöződött a magyar népi hitvilág motívumaival, s ezzel nem pogánysága, hanem kereszténysége gazdagodott. A hit tehát nemcsak norma, nem dogma, hanem mindenkiben személyesen megszülető, e személyességnek mindenféle egyéni színét hordozó fundamentum.

Második ajándékuk a vendégség, a vendéglátás értelmében keresendő. A vendéglátásnak az Ó- és Újszövetség is nagyon nagy jelentőséget tulajdonít. Mi városi emberek gyakran bezárjuk a szívünket a befogadásra, biztonsági berendezésekkel védekezünk az idegenekkel szemben. Most néhány órára vendéggé váltunk templomunkban, élveztük e helyzet minden örömét, a különös íz világú ételeket: a leginkább rizses húshoz hasonlítható egytálételt, az egzotikus afrikai fűszerezésű salátával. Gyönyörködhetünk divat- és táncbemutatóban... s talán egy pillanatra mindenkiben felmerült, hogy mit adunk mi a közöttünk élő afrikaiaknak, akik szerénységükkel hirdetik a nyomorban élő távoli népek és nemzetek felemelkedésének programját.

A harmadik ajándék az együttlét örömeiben fogant. Az együttlét idejére megszületett a prédikáció igazsága. A bábeli zűrzavar - az igazságtalanság káosza legyőzhető. A disszonancia mindenki számára spontán közreműködéssel, az improvizáció csodájával, a belülről fakadó metakommunikáció erejével dallammá épül.

Így e mai kulturális kézfogás egzotikus világával lélekújító erejű program volt. Babits Mihály is hisz a zene és költészet közösségformáló erejében. Hisz abban, hogy a jóság nemcsak jóságot közöl, hanem jóságot teremt:

Mindenik embernek a lelkében dal van,
és a saját lelkét hallja minden dalban.
És akinek szép a lelkében az ének,
az hallja a mások énekét is szépnek.

Babits Mihály A második ének (1928)Az ifjú király; III. rész: A vihar)